

Mãi Không Thay Đổi

Contents

Mãi Không Thay Đổi	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	2

Mãi Không Thay Đổi

Giới thiệu

Edit: SamThế loại: truyện ngắn, hiện đại“Đó là chuyện rất lâu hồi trước. ” Vương San vuốt mái tóc của cô con gái bảy

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mai-khong-thay-doi>

1. Chương 1

“Đó là chuyện rất lâu hồi trước.” Vương San vuốt mái tóc của cô con gái bảy tuổi, “Bởi vì bố con quá thích mẹ, cho nên mẹ gắng gượng cho bố con theo đuổi.”

“Gắng gượng là sao ạ?”

“Gắng gượng à, chính là mẹ không thích bố con cho lắm, thấy bố con đáng thương nên mới cưới bố con đấy.”

Trên sofa, Giản Thương nhẹ nhàng băng quơ nói: “Bà xã, thư tình của em đặt trong tủ ngân hàng của anh, đợi A Tiệp trưởng thành, đưa bức thư cho con bé xem.”

“Này! Không phải đã nói xong rồi sao!” Vương San tiến lên véo anh.

“Đúng vậy, đã nói rồi, đó là thư tình của anh gửi cho em.”

Vương San khựng lại, cảm giác nói không nên lời dâng lên, giống như nhiều năm về trước, trong mùa hè chói chang ánh nắng, cô lập tức nhận được sự ưu ái mà mình hằng mong ước.

Hồi sơ trung, Vương San còn chưa biết trên thế giới này có một người như Giản Thương, cô cũng không hề biết yêu thầm là chuyện ngọt bùi cay đắng cỡ nào. Trải qua ba năm sống yên gió lặng, sau đó lên cao trung chính thức bắt đầu học hè, dưới sự hòa âm trắng lệt, đã soạn ra quãng thời gian đơn sắc của cô.

Dưới bóng cây, cô dùng dũng khí cả đời để cổ vũ bản thân chặn đường Giản Thương, trước đó cô đã xác nhận xung quanh không có ai, nhưng vẫn rất khó nói nên lời.

Dùng dằng hồi lâu, cô theo bản năng ngẩng đầu lên, “Bức thư này...” Nói chưa xong, ánh mắt cô đã chạm đến đôi mắt thờ ơ của anh.

Không có gì tổn thương hơn điều này, hướng chi, cô luôn là một cô gái nhiệt tâm có tự tôn.

“Phiền cậu giúp tớ chuyển cho Lâm Khải, được không?” Cô nói cẩn thận từng chữ một, cho dù bị toàn bộ thế giới cự tuyệt, cô cũng không muốn sự nhần tâm kia không có chút nào đến từ chính anh.

2. Chương 2

“Tớ biết rồi.” Giản Thương hơi gật đầu, rút lấy bức thư trong tay cô.

Mất đi sức nặng kia, Vương San cảm thấy hiu quạnh, rõ ràng vô cùng chán nản, lại không thể nhỏ xuống một giọt nước mắt.

Sau đó, người mà cô thích cả năm trời, vào năm lớp 11 ấy biến thành bạn học ngồi bàn trước của cô. Vương San ngốc nghếch trở thành người thường xuyên ngẩn ngơ.

Dưới áp lực việc học nặng nề, bài thi trong lớp tựa như bông tuyết bay xuống hàng loạt. Bài thi luôn đưa tới bên cô, cô phát một tờ cho bạn cùng bàn, một tờ cho chính mình, sau đó kiềm nén trái tim nhảy nhót mà truyền cho bạn sau.

“Khi đó có phải là anh cố ý hay không?” Vương San nhin không được hỏi.

“Anh quen dùng tay phải lấy đồ, chuyển xuống đằng sau về phía bên phải chẳng phải bình thường lắm sao?”

“Anh có thể an ủi em một chút không hả?”

“Không thể.” Câu trả lời của Giản tiên sinh như đinh đóng cột.

Vương San rất buồn bực, người đàn ông này ấu trĩ quá đi.

Nhìn thôi nhìn thôi, Vương San chưa từng làm gì để xúc tiến tình cảm, trên thực tế quan hệ của bọn họ chính là bạn học xa lạ. Mà qua lâu như vậy, bức thư kia không hề truyền đến tin tức gì, Vương San cũng lười để ý đến.

Cứ thế thời gian không lưu tình chút nào mà tới ngày tốt nghiệp, dựa theo lẽ thường, duyên phận của bọn họ cũng nên kết thúc, thời gian sẽ không vì lời cầu nguyện của một cô gái mà trôi qua chậm chạp. Rất lâu về sau, chờ đến khi Vương San xóa đi ý nghĩ cuối cùng, bọn họ thật sự không còn ràng buộc, năm trăm lần ngoái đầu nhìn ở kiếp trước mới đổi lại được một lần thoáng gặp gỡ ở kiếp này.

“Bố ơi, tại sao bố thích mẹ ạ?”

“Bố đối với mẹ con là nhất kiến chung tình?”

“Nhất kiến chung tình là gì ạ?”

3. Chương 3

“Chính là lần đầu tiên nhìn thấy mẹ con, bố liền cảm thấy mẹ con rất đáng yêu.” Giản Thương nhớ lại dáng vẻ của Vương San vào năm đó, vừa kiêu ngạo lại nhạy cảm, giống như con thỏ vậy, làm chuyện gì cũng sơ sài, quật cường. Đúng vậy, anh nhận bức thư kia là bởi vì anh muốn, so với suy nghĩ của cô thì anh tính toán dài lâu hơn.

“Sau đó thì sao ạ?”

Sau đó ư, Giản Thương nhin không được mỉm cười.

“Bởi vì tốt nghiệp rồi tớ mới nói, dù sao sau này chắc là không gặp nhau nữa, Giản Thương, bức thư kia không phải gửi cho Lâm Khải, tớ...”

“Ừm, là gửi cho tớ. Tớ biết rồi.”

“Vậy được rồi, tớ cúp máy đây.”

“Khoan đã, tớ còn chưa tỏ tình.”

“Hả?”

“Chúng mình ở bên nhau nhé.”-End-

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mai-khong-thay-doi>